

Historie lískoveckého kostela svatých Šimona a Judy.

První zmínka o lískoveckém kostele je z roku 1617. Potvrzuje to zcela jednoznačně soudobý pramen - listina vyhotovená téhož roku. Podrobněji se dějinami lískoveckého kostela zabývá Kniha o farním kostele z roku 1826 od Karla Josefa Šípa, který se narodil 5. 3. 1751 a který byl později frýdeckým farářem a zároveň generálním vikářem. Tento vynikající frýdecký rodák byl také znamenitým historikem, který položil základ k dějepisnému studiu na Těšínsku.

Nyní následuje úryvek z jeho textu:

O původu tohoto kostela není ve farních písemnostech žádná zpráva. Malý dřevěný kostel byl v mé době již velmi starý a hrozil zřícením. Ze samotné jeho stavby se dá usuzovat, že je starší než kostel sv. Jošta a vlastně prvním filiálním kostelem frýdeckého farního kostela. Ústní podání vypráví o dřevěné zvoničce postavené v době suevské invaze.

Místo zchátralého a již těsného kostela byl postaven nynější zděný.

Základy byly položeny za mého správcování roku 1790, následujícího roku byla stavba dokončena a kostel byl vysvěcen v neděli po svátku Všech svatých mou osobou se svolením biskupovým.

Byl postaven z vlastních zdrojů, protože ochotní farníci vykonávali všechny práce zdarma. Projevila se však nesevědomitost stavitele, když věž téměř už vztyčená se začala řídit, neboť sloupy jí podpírající byly příliš slabé, aby takovou tíží unesly.

Musela být proto odstraněna a byla znovu vztyčena na nových sloupech. Také na její stavbu přispěli farníci značnou peněžní částkou, když se začal projevovat nedostatek kostelních peněz. Když však bylo touto stavbou vyčerpáno jmění kostela, závisela jeho vnitřní výzdoba na hospodárnosti a štedrosti dobrodinců. Jejich zásluhou byl postaven hlavní oltář

Po přečtení Šípovy kroniky se pokusíme objasnit jeho cenná sdělení a přivést historii lískoveckého kostela do doby současné.

Před rokem 1617 byl postaven dřevěný kostelík, u něhož podle ústního podání jistý zbožný kupec, patrně dodavatel císařského vojska, nechal přistavět v roce 1626 nebo v roce 1645 dřevěnou zvoničku. V těchto letech se tu totiž zdržovalo dánské a pak švédské vojsko.

Když starý a těsný kostel začal trouchnivět, pustil se farář Šíp na místě původního kostelíku pomocí fundačních prostředků a nadšené pracovní obětavosti a později i finanční pomoci farníků do stavby nového kostela. Tehdy také vzala za své zmíněná zvonička.

Zvláštním dobrodincem lískoveckého kostela byl prelát Václav Kořínek, frýdecký rodák. Věnoval kostelu velký zvon a obdařil kostel dvakrát fundací po 500 florinů. Jeho portrét visí v sakristii kostela s tímto nápisem: Ad modum Reverendus Dns Wenceslaus Antonius Korzinek, Presbyter, Ecclesiasticus, aetatis 59 an benefactor ecclesiae Lescovicensis obyt Die 31. octobris 1752 - Nejctihodnější pan Václav Antonín Kořínek, kněz a dobrodinec lískoveckého kostela, zemřel 31. října 1752 ve věku 59 let.

Věž nového kostela, původně pokrytá šindelem, byla nízká a měla podobu zvonu. Roku 1875 byla z podnětu děkana Karla Findinského za 160 zl. znovu pokryta a pečlivě opravena. K prvotinám lískoveckého rodáka (primice) P. Antonína Matieje (z čp. 6) postaral se kaplan Jan Heptner o vnitřní obnovu kostela.

V roce 1887 péčí huťmistra a lískoveckého starosty Adolfa Hoheneggra získala věž nynější gotickou podobu a hodiny. Posvěcení a vyzdvižení kříže se konalo 10. července 1887 a v makovici byl tehdy umístěn památný spis v jazyce českém i německém o okolnostech vztahujících se ke stavbě věže. Výlohy (asi 1600 zl.) byly uhrazeny z kostelních peněz a z příspěvků lískoveckých občanů, které sbíral kaplan Frant. Hawlas se dvěma členy kostelního výboru po domech. Zásluhou štedrosti občanů a péče kaplanů byl tehdy kostel dobře vybaven bohoslužebnými nádobami i mešními rouchy.

V letech 1899 - 1900 byl kostel znovu pokryt a sepjat železnými nosiči, protože podzemní voda způsobila ve zdivu trhliny. Byla také postavena nová věžička. Roku 1910 rolník Jan Čajanek z čp. 120 zakoupil pro kostel novou kamennou dlažbu a občané nové korouhve. V roce 1927 byl kostel důkladně restaurován. Věže byly natřeny zinkovou bronzou, makovice a kříž zlatou bronzou. Kostel byl omítnut a vymalován. Tehdy se o zvelebení kostela velmi zasloužil radní Ondřej Kuča z čp. 19.

3. srpna 1930 se konala slavnost svčení nových zvonů. První zvonění bylo věnováno všem zemřelým a padlým z Lískovce. Staré zvony byly tři a byly pořízeny v roce 1752 a 1753. Velký zvon a umíráček byly dne 29. dubna 1916 sňaty a odvezeny k roztavení do Matzleinsdorfu v Niž. Rakousku. Stejný osud postihl i prostřední zvon dne 27. srpna 1917. Roku 1935 se natírala věž kostela i malá vížka. Byly natřeny i hodiny a bílil se kostel. Natěračské práce byly zadány místnímu občanu mistru Ferd. Gongolovi. Plechové části věže natíral Rudolf Pánek. Ten jediný se odvážil k této nebezpečné práci.

Za faráře P. Bohuslava Jedovnického byl kostel s obětavou pomocí věřících i přispěním závodu nákladem 65 tisíc znovu omítnut a v následujícím roce bylo pod lavicemi instalováno topení. Za faráře Stanislava Valoška v roce 1973 byl kostel vymalován (12 tisíc), natřena střecha, okapové roury a okna (7 tisíc) a v roce 1976 byla zavedena do kostela voda (10 500,- Kč). 29. listopadu 1980 posvětil kanovník Antonín Veselý za asistence P. Valoška a mons. J. Moštěka nový zvon sv. Barboru. V roce 1989 tehdejší děkan P. Edmund Kempný nechal kostel po požáru v interiéru nově vymalovat a restaurovat oltář, sochy a křížovou cestu.

Před několika lety byl kostel z důvodu statiky svázán ocelovými lany a byly vytvořeny a zabetonovány vrty do podlaží kostela i mimo kostel, aby se zastavil pohyb návrší, na kterém je kostel postaven. Poté proběhla kompletní výmalba celého kostela, byly zrestaurovány některé obrazy a pořízeny nové lavice.

Kostel je jednolodní stavba s odsazeným trojboce ukončeným kněžištěm. Hudební kruchta je vestavěna do pilířů, nesoucích nároží hranolové věže. Autorem obrazu Loučení apoštolů Šimona a Judy Tadeáše v interiéru kostela je Felix Ivo Leicher, vytvořený kolem roku 1791, obrazový soubor křížové cesty vytvořil Ignác Berger. V sanktusníku je zvonek s reliéfem sv. Šimona a Judy z roku 1730. V areálu okolo kostela se nachází socha sv. Jana Nepomuckého z roku 1746 a kamenný kříž s korpusem Krista, který nechal v roce 1888 postavit Franz Bematzik.

O varhanách se dovídáme, že byly postaveny firmou Rieger v Krnově 17. října 1909. Jejich generální opravu provedl v roce 1977 prof. Jiří Vaculín a po požáru v roce 1989 ing. Hromádka.

Kostel je místo setkání Boha s lidmi, oázou a zastavením pro všechny v našem uspěchaném světě. Kostel potřebují ke svému růstu a zrání nejen křesťané, ale všichni tolerantní lidé.